

Lluïsos del camí.	Em feu sentir com gos lligat i perseguit.
Buròcrates mal parits.	Puc ser o semblar dòcil i tranquil.
Massa dits i llepa fils.	Romandre quiet, com sí no estigués.
Tants criteris com críts els vostres difunts.	Lent, cultivant la paciència,
Professions transformades en poder.	de l'indret
Lladres de temps, salut i diners.	Ensorrant la ira del cor.
Es creuen els Srs. del castell	Fins i tot, puc semblar adormit.
Potser sí; potser sí; potser sí;	Però no deixo de ser gos Pastor.
tres en repetició, rotunda negació.	Fidel amb els que són com cal
Tots plegats uns passerells,	Mortal
fills de pàtria florida.	per als fills de puta Llops,
Sou problemes inútils.	que són xaïs morts de por.
	Animals més temibles han caigut,
	sense haver intervingut.